

Entered at the Post Office at New York N. Y. as Second Class Matter.

Předplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny - - - - - \$1.00
Do Čech na rok - - - - - 3 zl.

NEW YORK, 15. LISTOPADU 1886.

Adresa:
„Sokol Americký“, 533 E. 5th St.
New York.

Š e r m .

(Pro „Sok. Am.“ napsal F. L.)

(Pokračování.)

Po bodech cvičíme kryty. Jest jich pět: nitírní, vnější, spodní příčný, spodní první a spodní druhý. Na vnyk užíváme krytu nitírního — na bod spodní jsou kryty dva, první a druhý.

Jako body dáváme rovněž i kryty prováděti ze střehu.

„Kryt nitírní — kryt!“

Ruka obrátí se do polohy hřbetní a tři poníž dovnitř k levému boku, paže se napne, končír obrácen jest hrotem vzhuru, ruka v zápěstí ohnout se musí v nejvyšší míře. Když byl cvičitel chyby opravil, přechází se opět do střehu na velení:

„Střeh — teď!“

(Při krytech levou paži nepripažíme, nýbrž držíme ji stále vzhuru.)

„Kryt vnější — kryt!“

Ruka obrátí se do polohy hřbetní a tři poníž na stranu vnější, hrot obrácen jest vzhuru, ruka v zápěstí ohnuta.

„Kryt spodní příčný — kryt!“

Ruka přejde do polohy dlanní a vede se pozvých na stranu vnější, paže nakrčena jako ve střehu.

„Kryt spodní první — kryt!“

Hrot končیره opisí se pravé strany na levou velký kruh, takže skoro země se dotkne, paže však z polohy střehu se nehne, nýbrž jen ruka v zápěstí se otáčí; po dokonaném krytu octne se končír opět v poloze střehu.

„Kryt spodní druhý — kryt!“

Hrot končیره opisí se levé strany na pravou sedm osmin kruhu, ruka přejde obráceně do polohy dlanní, takže loket obrácen jest vzhuru, paže napnuta; po dokonaném krytu cílí hrot končیره vzhuru šikmo na vnější stranu.

Oba kryty spodní musí se vykonati co nejrychleji — svihem. Když se byli cvičenci naučili správně krytům, dává cvičitel prováděti střídavě body a kryty nejen po řadě ale i na různě, a sice tak, že velí na př. k bodu nitírnímu a hned na to třeba ku krytu vnějšímu, neb dá provésti jeden kryt a dva body atd. Činíme tak proto, abychom navykali cvičence na rychlé pojmutí i provádění různých pohybů, čehož bychom nedocílili, kdybychom stále cvičili bodum a krytům po řadě.

Nyní přikročíme k pohybům nohou. Povahou svou v jednu třídu spadají: výpad, předkrok, předskok, odkrok a odskok.

Nejjednodušším pohybem zde jest výpad, jenž provádí se ze střehu a jež spojujeme s body. Velíme na př.:

„S výpadem, bod nitírní — bod!“

Výpad provedeme, když pravou nohu rychle ku předu šinem a levou napneme; tato však s místa svého posunouti se nesmí, jen vnější hrana její se nazvedne, kdežto nitírní hrana nohy (chodidla) po celé délce na zemi spočívá. Výpad i bod provésti se musí současně. Když cvičenci opět ve střeh přechází, nechť cvičitel dá dobrý pozor, aby levou nohu s místa neposunuli, jinak by zrušili rovný řad.

Po nacvičení výpadu cvičíme předkrok, nejdříve samotný, bez bodu. Na velení:

„Předkrokem, před—krok!“

pošine se levá noha k pravé a tato pošine se opět v před do míry střehu. Předkrok dělí se na dvě části: přisunutí levé nohy a posunutí pravé, a proto z počátku též jej tak cvičíme. Oznáme cvičencům, že cvičiti chceme předkrok a pak velíme pouze: „jedna, dvě!“

Když správně cvičenci předkrok provádí, spojujeme jej s body. Velíme na př.: „S předkrokem, bod vnější — bod!“

Na první část, tedy přisunutí levé nohy k pravé, setrvá ruka s končیره ve střehu, a teprve na druhou část, posunutí pravé nohy, bod se provede.

„Předskokem, před—skok!“

Prsty pravé nohy se odrazíme, levou nohu před pravou předhodíme a pravou opět vykročíme do střehu. Předskok provésti se musí rychle, na „jednu.“ Posléze opět předskoky s body pojíme. Na velení:

„S předskokem, bod spodní příčný — bod!“

provésti musíme současně předskok i bod. Předskok dobře musí být vyměřen, abychom pak při přecházení ve střeh nemuseli pravou nohu zpět posunovati a se rovnati.

„Odkrokem, od—krok!“

Pravou nohu přisuneme k levé a levou odkročíme v zad do míry střehu. Jako předkrok dělí se i odkrok na dvě části a možno jej z počátku cvičiti na velení „jedna dvě.“

S odkroky pojíme kryty. Velíme n. př.

„S odkrokem kryt nitírní — kryt!“

Zde upozorňujeme na to, že hned při odkroku ve střeh se přechází, aniž by se na velení čekalo. Na první část odkroku, tedy přisunutí pravé nohy k levé, vykoná se kryt, na druhou část, odkročení pravé nohy, přechází ruka s končیره ve střeh.

„Odskokem, od—skok!“

Prsty levé nohy se odrazíme, pravou svihneme za levou a touto doskočíme opět do míry střehu. S odkroky taktéž kryty pojíme. Na velení:

„S odskokem, kryt vnější — kryt!“

vykonáme odkrok, kryt i přejdeme opět ve střeh. Zde záleží též na vyměření doskoku, abychom měli hned náležitý střeh.

Výpad, předkrok a předskok slouží k útoku, odkrok a odskok k úniku. Proto na výpady, předkroky a předskoky může jen body pojiti, na odkroky a odskoky opět jen kryty. Opačně nelze to prováděti. (Dokonění.)

Muj první sen.

Pro „Sok. Am.“ napsal a „Sokol“ pražského pátému druž-
stvu své cvičební hodiny (s bratrem Jos. Fialou)
věnuje Rudolf Kutina.

Ve snách přišlo, ve snách odešlo.
Čelakovský.

Do věčerejška byl mi sen pojmem na-
prосто neznámým. Věděl jsem toliko, že
„anděl ukázal se ve snách Josefovi“. — že
„chudý člověk, ač ve snách vidí se boha-
tým, když procitne, se přece nalezá chu-
dým“. — že „Premyslovi zdálo se ve
snách, ana mu panna krvavého nápoje po-
dává“ (z Veleslavína). — že „sen je sen a
pán bůh řídí noc i den“. — že „kdo snům
věří, stín lapá“. — že „co se zdá to je sen“
a tak dále a tak dále — a to jsem ještě
všecinko jenom vyčetl a sem z knih vy-
psal.

Škoda, že „sny se nejlépe plní, když
je měsíček na plně“, jak stojí doslovně v
Kuldových „Moravských pohádkách“. —
Škoda na stokrát, že muj sen-dvoječátko se
zrodil v mojí plešatice v nedělní odpuldne,
na den svatého Filipa! —

Znaven, uštván, utmáčen na kolbišti
literárním, a polámán, roztlučen a zpřerá-
žen na hřídelti veřejného života, klesl jsem
tohoto pamětihodného dne na pohovku, v
jejíž hebkém a měkém náručí a klíně se
mi mělo dostati záduceho — klidu.

Nešlo to tak rychle, jak jsem si přál.
Myslenka stíhala myšlenku, utkávala ne-
bo křížující se s ní podle chuti a libovůle,
— pokojík muj hrál všemi barvami, tu
skytaje mým ubohým přimhouřeným zra-
kum odzbrojeným — brejle odpočívaly
totiž na stole — pohled do rajské přírody,
znázorněné výběžkem vonného lesa — vu-
ni jsem si ve své vnímavosti přimyslil —
do svěžího údolí kropenatých luhu, lad-
ně bublavým potůčkem rozčísnutých, tu
zas

Usínám. Pozorujete to zajisté z mých
posledních slov, s nimiž to není jaksi v
pořádku, nedostává se jim už ani konce.
Brko vypadlo mi z ruky — usnul jsem . . .

Naše tělocvična. Lustry plným proudem
rozlévají své stříbrojasné světlo, jež
obráží se v panenské podlaze sálu, do úbě-
lu vyleštěné jako zrcadlo. Živé duše není
v sokolně — a přec se všechno hýbe: živo-
sti už přespřiliš. Veškeré náradí v rozma-
nitém pořádku i nela-lu a ve všech možných
posicích se kupí pod špihaďla. Vše má
hlavy, ruce i nohy

Z vedlejšího sálu majestátním kro-
kem vyšla hrazda. Vyhupla se čuprně na
metací stul, postavený uprostřed a pokry-
tý baldachýnem a uklonila se shromáždě-
nému tělocvičnému náradí.

— Ževuré! — vítá ji bouřlivě shro-
máždění.

— Duplé! — pohnuta děkuje hrazda
a pokračuje:

— Vřele milovaní bratři a sestry! . . .

— Vytečně! Výborně! Sláva ti! Na
zdar! — iva náradí o překot.

— Sešli jsme se, abychom
— Na zdar! Sláva ti! Výborně! Vy-
tečně!

— abychom, abychom
vidíte s tím hulákáním jste mne darmo
spletli v konceptu. Raději poslouchejte
pozorně a mlčte!

Slá Vý

— Sešli jsme se tedy, — pokračuje
hrazda tónem slavnostním, — abychom si
prátelsky postěžovali na své kruté posta-
vení a abychom nějaké kroky proti utisko-
vání nás podnikli. Avšak nejdříve si mu-
síme zvolit ze svého středu předsedu, dále
jednatel, zapisovatele a pokladníka a pak
jejich náměstky.

— Tak jest!!!

Nastává šum. Shromáždění se radí.
Holnoz a křik se každou minutou stup-
ňuje. Nemohou se dohodnout.

Členové mužského pohlaví chtějí mít
předsedu ze středu svého, ženské zas ze
svého — a každý jiného

Ze svého místa povstává oštěp, na je-
hož tvrdé hlavě příliš dobře znatelná jsou
utrpení, která stihla ji v podobě modřin a
nesčetných otokův, odřenin a boulí.

— K čemu hádky? Krátce a dobře:
navrhuji vám slovnou sestru hrazdu za
předsedkyni naší hromady. Je z nás všech
nejdokonalejší a myslím, že jsem tlumočil
přání vás všech. Sestru hrazdu volmež!

— A ba ne! — křičí pronikavě činka;
— ne tak, „slovný“ bratře v tělocviku!
Myslíš-li snad, že je „slovná“ hrazda nej-
spusobilejší, myslím zase já, že je jich více
mezi námi zde a daleko více spusobilejších
k zastání tohoto čestného úřadu — o své
malíčkovosti ani nemluví. Rovnosť! hlá-
sáme. A snad proto, že jsi, bratře oštěpe,
strýčkem sestry hrazdy a že jsi její milencem
— neošivej se a ty taky, sestro hrazdo,
se nečervenej! — proto má být ona naší
předsedkyní? Nikdy, nikdy!

Vrava k nevypsání.

Staví se na zadní nohy bratr kuň.
Vypadá vážně. Je ze všech bratří a sester
pro tělocvik nejstarším, není tedy divu.
Vrásky mnoho dělají a hřbet mu již tůž
dávno sešedivěl a opelichal. Dupl si a
hřmí:

— Pujde-li to tak, nebudeme nikdy
hotovi! Ti chtějí toho, ti onoho. Sečte-
me, kolik je vás tady sester a kolik nás
bratří! Nejmladší a nejmenší z nás, kru-
hy, budou tak laskavy a učiní tak!

Přijímá se většinou hlasu.

— Hrazda, visutá hrázda, činka, koza,
kladina, železná tyč, šavle — sedm; kuň,
metací stul, žebřík, oštěp, kužel americký
a kord — šest. Sestry mají přednost —
oznamují po chvílce kruhy; — sestry ži-
něnky jsme nepočítaly, spokojí se snad
hlasem poradním.

— A což bradla, kolovadla, chudy a
my jsme vosk? — křičí madla pobouřena.

— Nemáte určitěho pohlaví, jsouce
naším společným plodem. Vemte za vědek

— posloucháním! — odpovídá jim plesatá
koza s lehkým nádechem ironie.

— Sestry mají tedy přednost — po-
kračuje kuň. — Prosím sestru šavli, zaji-
stě ve jmenu a dobru všech rozumných z
nás, aby se nám svěřila, kterou ona uznává
sestru za nejspusobilejší k úřadu předsed-
nickému.

— Sestru hrazdu — odpovídá otázaná
krátce.

— Hanba ti! Fi! — Styď se! — Ven
s ní! — soptí a súpají se koza s činkou,
jinž kladina přizvukuje

Hrazda konečně zvolena většinou je-
dnoho hlasu, jež dala si z opatrnosti sa-
ma. Podobným způsobem odbyty volby
ostatních funkcionářův. Ale daly práce!

Sestra hrazda nastupuje předsedni-
ctví. Chvilí ticho. Že sestra činka měla
na předsednictví „spadýno“, je veřejným
tajemstvím, a že si už k tomu cíli nastudo-
vala celou zásobu řečí, zaslechl jsem od
vrabce, kteří seděli na otlučených římsách
otevřených oken tělocvičny.

Když viděla, že ji zvolili za pouhou
náhradnici bratra jednatel, zdvihla se a
chtěla demonstrativně opustit sál. Ale jen
chtěla; ostatní jí v tom zabránili.

Debaty se však nesúčastnila ze vzteku,
jaký jí lomcoval — a poněvadž téměř zá-
dné nebylo.

Ona nechtěla ji zahájit, ač ji tuze pěk-
ně prosili; postavila si hlavičku. Žebřík
se svými několika vyraženými zuby šišlá,
kladina pro své chlupaté „r“ nechce řeč-
nit, ač nezná trémy, visuté hrazdě není
dobře rozumět — shromáždění je v roz-
pacích. Ve ctihodném kuželi nalezá ko-
nečně svou spásu.

— Bratrské shromáždění pro tělo-
cvik! Jsme utiskováni, sevření pouty otro-
ctví — a to je vše, co asi vám leží na srd-
ci. Čtu vám to z očí. U věci té potřeba
rychlé nápravy!

— Výborně! Ven s ním! Opakovat!
— „volá“ šíleně posluchačstvo a nosí ame-
rický kužel po sále.

— Bude-li pak už jednou ticho, k čer-
tu! — zlobí se ctihodný kuň.

Žiměnka, kroutíc si vytahané vousy,
žádá o slovo. Dostává je. Práví:

— Pohleďte na mne, jak vypadám!
Hubená, rozbitá, utahaná! Je to sprave-
dlivé?

— Není!!!

— Rány na mne dopadají v je-
dnom kuse; šlapou a kopají po mně, tak
že se mi zdá, že jsem tu na světě — jenom
proto.

— Tak jest! Víme to z vlastní zkuše-
nosti. — podotýká unisono veškeré nára-
dí, kromě oštěpu, šavle, kordu, kolovadla
a kuželu

— A podívejte se, vypadám já lepší?
chechtá se s bolestí kuň.

— A já? A já? — bručí, chraptí a
funí ostatní náradí.

Hrázně pohledy, jaké skytaly železné, kožené a dřevěné tváře „bratří a sester pro těloevik.“

— Mluvte ryzí pravdu! Já zkusím přespříliš, — pokračuje hrazda; — škití mne, nalomují vaz a tak dále a tak dále. K čemu zákona nějakého se domáhati k ochraně svojí, k čemu petic a resoluc? Dostane to nějaká ta komise a to jest u mně právě tolik, jako kdybychom neucínilí ničeho! Zemřeme společně! Bude nám „tam“ líp! Kdo souhlasí s mým určitým návrhem?

— Zemřeme!!! — a shromáždění zvedá oboje ruce i nohy a ocasy, aby bylo „hlasů“ víc

— Nuže! — dává znamení hrazda a vrhá se střemhlav do zástupu, jenž už hlavami se do sebe sráží

Řev strašlivý; železo praská, kůže se trhá a dřevo láme

Obrázek ustoupil obrázku jinému, vykouriv se mi z hlavy. Nejspíše jsem ve spaní — obrátil se na druhou stranu

Duch můj, vida, že zavalité tílko mé dále spinká, zalétl si pro zábavu — až za okeán: do Ameriky.

Na břehu panuje zvláštní ruch. Je takřka obležen nedočkavými zástupy, z nichž mnozí jednotlivci chvílemi vysílají své různobarvé pohledy do dále — v modropěnné moře.

Objevil se jim po dlouhém pro ně čekání konečně malíčký černý puntík blížící a větší se každým kilometrem vykonané plavby.

Skla na očích nedostačují slavnostně naladěnému lidu ve svátečních šatech, jenž by rád viděl více, jenž by rád rozeznal a poznal tváře jednotlivé, jenž by rád je měl už ve svém středu, mezi sebou — a jenž by rád je objal, stiskl a vášnivě pocaloval — své milé bratry a sestry ze své rodné vlasti, z drahých Čech

Puntík proměnil se poznenáhla v obrovský parník, ověšený běločervenými korouhvemi. Mávání šátky s obou stran, jimž jednosvorně naskočila blahem husí kůže a tryskají z očí slze nadšení a pohnutí, nezná konce

Na lodi i na břehu hrají. Zde „Kde domov můj“ a tam „Hail Columbia“

Na zdar! Na zdar!! Na zdar!!! hřmí vzduchem Parník přistál, aby neporušený odevzdal Čechům americkým svěřivší se mu český lid, jdoucí ho navštívit na odplatu pouti našich Amerikánů do Čech v roce 1885 a 1887 — — —

Sjezd všesokolský.

Technický odbor pro slavnost všesokolskou v Praze vydal k závodům následující pravidla, jež odporučujeme zvláštní pozorností bratru, již se cvičení účastní:

I. Pravidla k závodům prstónárodním v skoku do výšky, do dálky, o tyči do výšky, vrhání oštěpem a vzpírání činek.

A. Všesoboná.

1. K závodům připuštěn jest každý člen sokolské jednoty neb slovanské jednoty těloevičné, který se v čas přihlásí a který podmínkám naznačeným u jednotlivých závodů vyhovuje. Přihlášení děje se z každé jednoty společně a sice náčelníkem, po případě jeho zástupcem, zvláštním výkazem. Náčelník neb jeho zástupce ručí za to (což svým podpisem na výkaze stvrdí), že jim přihlášení závodníci všem podmínkám při dotčeném závodě zadosť učinili s to jsou.

2. Jednotlivý závod bude pořádan, přihlásili-li se nejméně 10 závodníků.

Přihlásili-li se k některému závodě více jak 20 závodníků, rozdělí se títo v souměrná oddělení, která nesmí obsahovati více jak 20 evičenců.

Postup závodění v odděleních těchto závodů ve skoku jest souměrný a sice pokračuje se v jednotlivých odděleních tak dlouho, až počet závodníků v některém oddělení klesne na 5. Oddělení pak se srazí opět po 15 závodnících, což opakuje se tak dlouho, až posleze se závodí v jednom oddělení. Při vzpírání činek a vrhání oštěpem postupuje se v každém oddělení zvlášť. Přeborníkem jest ten, který ze všech oddělení má nejvíce jednotek.

3. Při skocích připuštěna jest jedna oprava, když ji závodník hned po nezdařeném cvičení byl ohlásil.

4. Úřad soudecovský zastává evičitelský sbor pražské jednoty a zástupcové evičitelských sborů žup sokolských. Ku každému oddělení závodů určení jsou 3 soudecové, kteří ze sebe vrchníka zvolí. Vedle soudců přidělení jsou ku každému oddělení závodů ve skoku 1 pořadatel, 2 záchranci a 2, kteří řídí nářadí.

5. Každý závodník se zavazuje, rozsudku soudecov bez odvolání se podrobiti.

6. K závodění přistupuje se v pořadí u jednotlivých závodů naznačeném.

7. Za cenu ustanovenou jest při každém závodě pro 1. přeborníka lipový věnec a diplom a pro 2. diplom.

8. Technický odbor slavnostní vyhražuje sobě právo změny těchto pravidel.

B. Pravidla k jednotlivým závodům.

Skok do výšky.

1. K závodům připuštěn jest pouze ten, který motouz ve výši nejméně 130 cm. přeskóčí.

2. Pořad závodníků jest abecední.

3. Přeskok děje se přes motouz libovolným rozběhem a libovolným odrazem nohy z mástku 120 cm. vzdaleneho.

4. Při přeskoku platněm nesmí přeskakující shodit motouz.

5. První skok děje se přes motouz ve výši 100 cm. Další zvyšování až do výšky 140 cm. o 10 cm. výše, pak o 5 cm.

Skok do dálky.

1. K závodům jest připuštěn pouze onen evičenec, který nejméně 4 metry dálky přeskóčí. Dálka měří se od hrany mástku až k hraně doskočné známky.

2. Pořad závodníků jest abecední.

3. Rozběh a odraz ponechán závodníkům na vůli.

4. Za platný skok bude považován ten, při jehož doskoku závodník spíčkami chodidel přes hranu doskočné známky se dostane. Padne-li na zad neb učiní-li závodník krok na zad při doskoku, bude skok považován za nevykonaný.

5. První skok děje se přes dálku 3 m. Vzdalování mástku až do dálky 450 cm. děje se o 25 cm. a dále pak o 10 cm.

Skok o tyči do výšky.

1. K závodům jest připuštěn ten, který přeskóčí nejméně výši 200 cm.

2. Pořad závodníkův abecední.

3. Přeskok děje se pomocí 300 cm. dlouhé tyče přes motouz s mástku 200 cm. od motouzu vzdaleneho. Rozběh, odraz a držení tyče libovolné.

4. Přeskok považován za vykonaný, neshodil-li přeskakující tělem motouz.

5. První skok přes motouz ve výši 160 cm. Zvyšování motouzu až do výšky 220 cm. o 30 cm., do výše 280 cm. o 20 cm. a výše pak o 10 cm.

Skok útokem do výšky.

1. K závodům připuštěn jen ten, který motouz nejméně ve výši 200 cm. přeskóčí.

2. Pořad závodníkův jest abecední.

3. Přeskakuje se motouz jedním odrazem libovolné nohy z libovolného rozběhu s líny 150 cm. dlouhé, spočívající na koze 100 cm. vysoké a od motouzu 40 cm. vzdalene.

4. Přeskok považován za vykonaný, neshodil-li přeskakující motouz.

5. Začáteční výška motouzu jest 130 cm. Do výše 200 cm. posouvá se motouz o 10 cm. Další zvyšování o 5 cm.

Vrhání oštěpem.

1. Počet hodů určen na 15.

2. Pořad závodníkův jest abecední.

3. Vrhání děje se libovolnou rukou z místa (bez rozběhu) oštěpem 200 cm. dlouhým a 1 cm. v průměru měřícím ve vzdálenosti 12 metrů od terče 175 cm. vysokého a 16 cm. širokého. Terč dělí se na 3 části a sice hlavu 25 cm., prsa 75 cm. a podnoží 75 cm. vysoké.

4. Volba hodů t. j. buď přímého neb obloukem ponechána závodníkům na vůli.

5. Jedničky počítají se následovně: Kdo hrotem udeří v hlavu, tomu 3 se počítají, kdo udeří v prsa, tomu 2, kdo v podnoží neb sejde-li oštěpem celou délkou po některé boční straně terče ve výši jakékoliv, tomu 1 se počítá.

6. Při nerozhodnutém závodě, t. j. kdyby několik nejlepších závodníkův mělo stejný počet jednotek, určení k rozhodnutí pro tyto 3 další body. Kdyby však ještě v těchto rozhodnutích nebylo, určení další (jedny) hod, při kterém buď větší počet jedniček neb při stejném počtu těchto úhlednost hodů rozhodne; podotknuto budiž, že hod obloukem za úhlednější se počítá.

Vzpírání činek.

1. Určen dvoji závod a sice:

a) Vzpírání 25 kg. těžké činky jednou libovolnou paží z paže skrčené do úplného vzpažení. K tomuto závodě připuštěn pouze ten, který činku nejméně 15krát vzepré.

b) Vzpírání 50 kg. těžké činky oběma pažema vždy z připázení do úplného vzpažení. Připuštěn pouze ten, který činku nejméně 10krát vzepré.

Pravidla pro oba tyto závody jsou následující:

1. Postoj a držení druhé ruky při a) libovolné. Při b) i držení činky (nadchmatem neb podchmatem) ponechano na vůli.

2. Při vzpírání přilíšné nadhazování, zaklánění neb uklánění se není dovoleno.

3. Vzpírání děje se bez přestávky.

4. Nevzepřelí závodníci při posledním výkonu do úplné natažené paže (po případě paží), počítá se toto za pul jednotky.

5. Při nerozhodnutém závodě podrobí se závodníci mající stejný největší počet jednotek závodě druhému, při kterém buď větší počet jednotek neb při opětovném rovném počtu těchto jakostí vzpírání rozhoduje.

6. Pořadí závodníkův určí se hřebem.

(Pozn. red. „Sok. Am.“ — Mnozí Sokolové američtí nezají mýry a váhy nyní v Čechách užívají a proto připoujeme vysvětlění, dle něhož snadno mýry a váhy tamnější na mýry a váhy zdejší převéstí si mohou: Metr (m.), jenž má 100 centimetrů (cm.), měří naše 3 stopy 3 palce a 3 osminy pal. Kilogram (kg.) má naše 2 libry 3 a čtvrt unce.)

II. Pravidla k závodům vzorných družstev na hrazdách, bradlech, koni na šir a na děl bez mást.

1. K závodům připuštěna jsou družstva sestávající z členův téže jednoty za vedení evičitele, když se byla v určitý čas přihlásila. Přihlášení děje se náčelníkem, po případě jeho zástupcem.

2. Členové sborů evičitelských, t. j. evičitelé i pomahatelé, jsou z těchto závodů vyloučeni.

3. Závod bude pořádan, přihlásili-li se k závodě na témž nářadí nejméně 4 družstva.

4. Družstvo musí obsahovati nejméně 6 a nejvíce 12 evičenců, evičitele družstvo vedoucího ovšem nepočítaje.

5. Družstvo volí samo jedno z nadřčených nářadí.

6. Každá jednotka smí na totéž nářadí pouze jedno družstvo vyslati.

7. Cvičení provedou v každém družstvu též cvičení a sice 5, která hned v přihlásece udána buďtež. Stupně, druh i sestavení (t. j. jednoduchá neb složitá) cvičení ponechána na vůli.

8. Oprava v zádném případě není dovolena.

9. Závod děje se s teh nářadím současně.

10. Každému družstvu určí se zvolené nářadí (t. j. místo nářadí) hřebem.

11. Soudecové sestavení jsou ze členů sborů evičitelského pražské a okolních jednot sokolských a zástupcové evičitelských sborů žup. Ku každému nářadí ustanoveni jsou 3 soudecové, kteří ze sebe vrchníka zvolí.

12. Na každém nářadí určení jsou ceny a sice: 1. třídy lipový věnec a diplom; 2. třídy diplom. Počet cen každé třídy určí soudecové dle výsledku a přihlíšek.

13. Závodníci družstva podrobí se bez odvolání rozsudku soudecov.

14. Technický odbor slavnostní vyhražuje sobě právo změny těchto pravidel.

Spoluředaktor spisku „Z brku sokolicho“, br. R. Kutina, zaslal redaktorovi „Sok. Am.“ dopis, z nějž pro veřejnost vyjímáme: — „K všesokolskému sjezdu pracuje se zde horečně; napjetí, touha po Vás, nedočkavost i nadšení je báječné. Myslím, že to bude u vás i zde stejné. Členstva přistupuje v naší jednotě každodenně značným sítím. Trozatem budiž Vám tam v Americe moje srdečné, pražské „Na zdar!“

Doba, kdy zavítati máme v zlatou matičku Prahu, bychom vzpírání síly svoje stykem s bratry jednoty mateřské, rychlým krokem spěchá ku konečnému vypršení. Jest žádoucí pomýšletí již nyní na to, by vypravení byli jsme co kroje se týká co možno stejné. Rozdíl, jenž jeví se v našich různých košilích, nevypadá pěkně. Nejprůhodnější ku našemu modrým stejno-kroji jest bílá flanelová košile s modrým šněrováním. Pás černý lakovaný s monogramem oblého tvaru, ne při is větší m a hranatým. Kalhoty bez šit. (Nevypadá to pěkně, kdy odhrne se čamara a pod ní videti různé šle.) Klobouk černý, široký a měký. Bylo by snad též výhodným zavěsti na čamarách pásky označující u členů sídlo jednoty, k mž naleží. — Štulík.

Ústřední výbor v Chicagu sbírá záruky na přeplav. Uveřejnil jména těch, kteří až dosud se přihlásili a sdělili, že v některých dílnách tvoří se kluby dělníků, kteří úhledně na tento výlet si skládají.

Výletní klub jednoty milwaucké uspořádá 25. listopadu v Racine veřejné cvičení ve prospěch výletního fondu.

SOKOL AMERICKÝ

Organ Sokolstva Česko - Amerického.

Vydává a rediguje Fr. Lier.

NÁKLADEM VÝK. VÝBORU NÁR. JEDN. SOKOLSKÉ

Vychází 15. každého měsíce.

NEW YORK 15. LISTOPADU 1886.

„Bevýznamnost“ jednot sokolských.

V poslední době měli jsme to potěšení setkat se častěji ve veřejných listech s nějakou tou zprávou o sokolských sborech, a zajímavé jest věru přecísti si mnohdy různé ty úsudky, jež o nás pronášeny bývají. Tak pamatuji se, že jednoty, která v národním hnutí byla dosti čilou, zanedbávající tím tělocvik, tedy hlavní svůj účel — prohlášena byla za bezvýznamnou pro náš národní život. Nedávno však četl jsem v jiném listu úsudek, že Sokolové mají ještě jiné účely, (s čímž já také souhlasím), a pakli by Sokolové hleděli si pouze tělocviku a něčeho jiného, že by klesli na stupeň bezvýznamných atletických neboli sportovních klubů.

Promluvíme si jednou o té „bevýznamnosti“ sborů sokolských, pokud hleděno jest v jednotách k tomu, aby tělocvik pravidelně pěstován byl, t. j., pokud cvičí se po sokolsku.

Nechejme tvrditi, že snad pěstování tělocviku jest jediným účelem sborů našich — to nikoliv, ale prohlašuji za mylné tvrzení, že by klesli na stupeň úplně bezvýznamných klubů, kdyby nehleděly si něčeho jiného, nežli jen tělocviku. Pověřel jsem již, že připisují též našim jednotám účely jiné, neboť jim hlavně přináležejí úkol, buditi v lidu českém národní vědomí a zanášeti do všech vrstev lidu našeho pochopení svobody. Však kdyby byly pouze jednotami tělocvičnými a jiného si nevšímalý, mají pro nás zde a pro celý národ český též význam důležitý tím, že starají se o to, aby mládež česká vedle vyvinování duševního nebyla zanedbávána tělesně. Národ, je-li nečetný, musí vychovati si statečné obhájce, kteří každé chvíli hotoví jsou národnost svou hájiti. Národ, který nehlídá tělesného vychování mládeže, zaniká rychle, zejména v nynější době, kde veškerou těžší práci vykonávají stroje.

Četl jsem nedávno zajímavé pojednání jednoho lékaře francouzského, jenž naříká, že francouzská mládež počíná zakrňovat, že nebude to dlouho trvati, kdy bude tělesně úplně zmrzačena. Při tom dává zároveň mladíkům radu, aby navštěvovali pilně tělocvičny a rodičům i vychovatelům prikazuje, aby děti do tělocviku posílali, neboť jenom tím způsobem prý zachová se Francii mládež zdravá, statečná, chrabrá

a bujará, která honositi se bude i silou tělesnou.

Nám, Sokolům česko-americkým, nelze konati více, nežli co dosud jsme vykonávali a vykonáváme. Pakli že všechny národní spolky budou za vytknutým cílem kráčet tak jako sbory sokolské, bude život náš brzy v utěšeném rozkvětu. Tělocvik jest hlavním účelem našich jednot. Věhlasný náš Tyrš při zakládání sborů sokolských měl na zřeteli, aby česká mládež vynikala nad veškerou mládež cizou krásou a silou, chtěl v sokolnách vychovati statečné muže, kteří nelekali by se hájiti vlast svou i proti sebe prudšímu útoku ze strany nepřátel. On chtěl vychovati z českých mladíků české Řeky, moderní Spartaný, a to docíliti hodlal pouze pěstováním tělocviku. Tělocvikem otužilý mladík i s větší energií věnovati se může studiím aneb jinému povolání, a vždy vynikne nad mladíka chorého, slaboučkého.

Děcka, jež celý den ve škole neb při jiné práci sedí, mrzačí se poněkud a kladou tak zárodek k vážnějším neduhům v letech pozdějších. Pohlédneme na žáky, kteří navštěvují tělocvik. Jaký to rozdíl! Už jejich chování jest vždy a všude čilejší, smělejší, nežli takového, který celý den mořen jest v dusné místnosti a nedovolí se mu, aby ochablé svaly opět pravidelným tělocvikem osvěžil a krev k poněkud rychlejšímu oběhu žilami přiměl. Zajisté že každá matka a každý otec, jimž na zdraví jich dětí záleží, posílá tyto do cvičení a těší se z toho, že tam děcko položí základ k svému budoucímu pevnému zdraví, že si tam vypěstuje sílu, že obrní se proti všelikým nemocem, kterým mladíček slaboučký tak často podléhá.

Když tedy jednoty naše plnějí tento úkol věrně, když vychovávají mládež, aby tato byla silná a zdravá, jsou bezvýznamnými? Tělocvik, a to uznávají dnes všichni vědători, stane se již v době nedaleké potřebou veškerému lidstvu, neboť toto odvykáním těžším pracem, které nyní vykonávají stroje, by docela ochablo. Slabí rodičové mívají opět slabé děti, a jenom tělocvik musí lidstvo konečně zachovati před — tělesným úpadkem.

Mám za to, že jsem dostatečně dokázal mylnost toho tvrzení, že jednoty naše při pilném pěstování tělocviku státi by se mohly spolky „bevýznamnými.“ J. Č.

Zprávy společného cvičitele.

Jednoty chicagské.

Horlivost a pila Sokolů chicagských u cvičení korunována zdarem rozhodným veřejným cvičením, při němž 4 jednoty chicagské svorně ruce si podávše dokázaly, že jen ve spojení síla a moc spočívá. Posavivše 130 cvičenců, již s vzornou pilí všech příprav byli se účastňovali, přispěli

k tomu, že cvičení odbyvané dne 10. října v „Battery D“ bylo vskutku veřejným cvičením sokolským a sice cvičením, jež i v Čechách ku velmi zdařilým bylo by počítáno. Budiž toto vystoupení povzbuzením pro časy budoucí, vedoucím ku tužšímu ještě spojení.

Vzpomínaje četné i stále stejné návštěvy večerů cvičebných od členů všech sborů, jakož i vzorné horlivosti sborů cvičitelských ve vyučování družstev, přeji by tato horlivost nikdy neodumírala, i věřím pevně, že pak Sokolstvo chicagské k mocnější ještě vznese se výši. Byv zahrnut tolika projevy upřímné lásky bratrské i sesterské, jež hluboce vryly se v srdce moje ku vzpomínce věčné, ujišťuji, že nejdražší skvost, jež z Chicaga s sebou v upomínku byl jsem odvezl, byl pocit radostný nad zdárným svorným jednotným vystoupením jeho Sokolů, byl to pocit srdce plešajícího vstříc těm, již spojivše se v jednotlivý celek láskou bratrskou o to se přičinili, by vystoupení českého Sokolstva v Chicagu stalo se Čechů důstojným. Věřím pevně, že jako za této příležitosti i v každém jiném případě řídit se budeme zákony vřelé lásky sokolské. — Na zdar!

T. J. Věrní Bratři v Milwaukee

čítá přítomně 49 členů, z nichž 24 účastňuje se pravidelně cvičení ve 2 družstvech. První družstvo vede br. Kostlan, druhé br. Pittner, náčelník. Družstvo první jest velmi dobře vycvičeno, i zasluhuje jména družstva velmi pokročilého. Cvičíme 4krát v týdnu. Mimo cvičení na náradí zavedena též cvičení pořadová pro všechny členy sboru. Cvičení žáků a žákyň jest dvakrát v týdnu, žáků cvičí na 20, tolikéž i žákyň. Veřejné cvičení položeno ku dni 28. t. m. Dne 25. t. m. odbyti se má veřejné cvičení v Racine, při kterémž bude cvičiti I. četa zdejší jednoty. — Na zdar!
Štulík.

Svátek Sokolstva chicagského.

Ano, svátkem nazvati lze den 10. října t. r., jaký slavilo Sokolstvo naše před tváří ciziny, před tváří svých zdejších spolurodáků a veškerého Česťva vůbec. Byl to den nadšení a pravé sokolské nálady! Den, kdy město Chicago, jaksi slavnostně oděno, u středu svém patřilo na svalnaté a bujaré české Sokoly, již vespolek zavodili o palmu vítěznou, již přišli, aby podali nám důkaz, jakého došli pokroku za vedení bratra svého K. Štulíka. Když patřili jsme pak na ono ohromné účastenství lidu ve velké místnosti „Battery D“, kde slavnostní veřejné cvičení všech čtyř jednot našich se pořádalo za vedení Sok. Štulíka, volno bylo nám u srdce. Viděli jsme, že myšlenka pospolitosti naší vnikla do vrstev širších, že dál a dále roste počet těch, kteří v živém uvědomění dbají o rozkvět naší bašty proti odnárodnění boju-

jičí, o nalehavé potřeby našeho Sokolstva a tak tužeb našich národních.

Když povolán byl k nám společný cvičitel, tu nás věru ani v duchu nenapadlo, že za poměrně tak krátkou dobu povznést lze Sokolstvo naše na tak vysoký stupeň, a že krásná soustava nezapomenutelného miláčka našeho, Tyrše, i u nás rázem přízně jakož i znamenitých výsledků docílí, a hle, pohlédněmež jen na ono veřejné cvičení našich čtyř sborů, „Těl. Jednoty“, „Čes.-Am. Sokola“, „Plzeňského Sokola“ a „Čechie“ v Chicagu pořádané dne 10. října v jedné z nejrozsáhlejších místností tohoto velkého města zahrad. Jak velkolepá to byla slavnost a jak skvělý výsledek!

A jak by ne, vždyť každého z nás přivedla tam láska k tělocviku, k národnosti naší dle hesla: „v zdravém těle zdravý duch“, snaha, abychom tak zachovali se i pokolením budoucím, aby naše odvětví zaoceánská po boku oné ve staré vlasti živa a zdráva byla i zachována.

Již o jedné hodině odpolední scházeli se Sokolici do svých síní sborových, a na Taylor, Canal a De Koven, jakož i v naší čili Plzni panoval nemalý rozruch mezi krajany; neboť vše téměř zdálo ubírat se k sokolským olympiádám v „Battery D“ na Michigan Ave. Hudba zahrála sokolskou a záhy na to již ubírali se Sokolici pod svými prapory ku cvičení veřejnému. Nepřehledné davy našinců a cizinců, námě ale Poláků, Němců a Američanů je následovaly. Ano, jak do tisíců shromáždění jsme byli ze všech vrstev lidského stáří a povolání, bylo viděti velikou tu naši obec národní a jaká důležitost toho okamžiku svedla nás v ten kruh. Tím větší byl též obdiv cizinců — a což teprve při cvičení samém!

První povel statného náčelníka a cvičitele našeho br. Štulíka a již nastal čilý ruch v „Battery D“, kde obecenstvem vše bylo téměř přeplněno. Hudba mezi tím koncertovala a na připraveném cvičišti objevili se statní naši Sokolici za hlučného jásotu lidu: Bylo jich 130, ano stotřicet Sokolů vstoupilo v úhledně připravený čtverhran a k rozestavenému tu náradí pro společné cvičení na 3 hrazdách, 2 bradlech, 2 koních, 1 koze, metacím stole, skok o tyči, do dálky atd. Nežli cvičiti se započalo, promluvil k shromáždění náš taktik Volenský a slovy nelíbenými jal se porovnávat naše začátky s nynějším rozkvětem Sokolstva chicagského dle osvědčené soustavy sokolských velikánů českých, jako byl nám Tyrš a Fugner. Br. Volenský, ač stížen běhlným neduhem, dal se přec dovésti na cvičiště, aby bratry své k zdárné práci povzbudil. Nelíbená slova jeho působila nemalý dojem, zvláště když poukázal na zdárný výsledek tužeb našich o získání společného cvičitele Sokola Štulíka a jeho „Na zdar!“ tresoucím se hla-

sem pronešené na konec řeči, hromové dosáhlo ozvěny.

Na to přešlo se k pěknému prostocviku, za účelem tím zvláště Sok. Štulíkem sestavenému. Ukazovateli byli br. Čermák a br. Kulíček. Výsledek byl věru utěšený a pohled na 130 členů najednou cvičících rozkošný. Společného cvičení na náradí účastnili se Sokolové od následujících sborů:

Těl. Jed. Sokol:

1. družstvo, br. Kreml cvičitel: hrazda (výmiky), stůl na dél (přemety přes motouz).

2. družstvo, br. Hora cvičitel: stůl na šíř (mety podnožmo a zánožmo).

3. družstvo, br. Hartmann cvičitel: skok do dálky, bradla (mety před- a zánožmo).

Česko-Americký Sokol:

1. družstvo, br. Vavřínek cvičitel: hrazda (vzepření), kůň na dél (mety skrčmo a přednožmo).

2. družstvo, br. Kapsa cvičitel: koza na dél (mety roznožmo), bradla (podpor a změny).

Plzeňský Sokol:

1. družstvo, br. Hurt cvičitel: hrazda (přemety), kůň na šíř (mety únožmo a přednožmo).

2. družstvo, br. Čermák cvičitel: skok o tyči do výšky, hrazda (toče).

3. družstvo, br. Pecivál cvičitel: bradla (ručkování), skok do výšky.

4. družstvo, br. Pecivál ml. cvičitel: kůň na šíř (mety skrčmo a roznožmo), hrazda (výdrže).

Čechie:

1. družstvo, br. Kotek cvičitel: kůň na dél (mety roznožmo), hrazda (toče).

2. družstvo, br. Jelínek cvičitel: bradla (komihání), skok do dálky.

Veškerá zde naznačená cvičení šla velmi hladce a obecenstvo hlučným potleskem dávalo svou úplnou spokojenost na jevo, zejména ale při pěkných kombinacích na koni na šíř, prvního družstva „Plzeňského Sokola“, jakož „Těl. Jednoty“ přemety na stole na dél a „Čes. Am. Sokola“ veleskoky skrčmo na koni na dél, i „Čechie“ veleskoky roznožmo po předu, po zpátku a strážmo, což vesměs zvláště poutalo.

Toto společné cvičení nejlépe nám dokázalo, jaká u nás i v Sokolství ve spojení by mohla býti síla, a povšimneme-li si zvláště znamenitých výkonů jednotlivých, tu věru nad skvělými výsledky takřka žasnouti musíme; jen slyšíme: Průmyk předem, přemety zadem, za velmi elegantního provedení, jako následující průmyk zadem s obratem do visu, velpřemety; toč z podporu vzadu zvolna nazad; toč o šlápi snožmo na zad; toč závěsem v nártch na zad; kotouč ve visu v podkolení z prosta; velkotouč na zad, na před; velkotouč na

zad, obrat u předkmlhu do stoje o rukou, velpřemety; stoj o rukou, skrčka; velkotouč na zad (proveden dvojicí); vzepření vzklopmo, kolo odbočmo; prapor jednoruč atd. atd.

Pak následovalo rozkošné cvičení s činkami našich jarých Sokolů a závody skok o tyči. Litovatí jest jen, že za tak slavnostní nálady mohlo dojít, co se ceny nejvyššího skoku tyče, k nedorozumění. Bratři Sokolové neměli by zapomínati, že bratrství pro ně neexistuje jen na papíře, ale i ve skutečnosti stávatí má. Slova tato upřímně jsou míněna a doufám že mi jich nikdo nezazlí. Nejvyšší skok toho dne docílený obnášel 8 stop a 8 palců, vítězství ale, vzhledem na výše naznačené nedorozumění, zůstalo zatím nerozhodnuto mezi br. Voborským (od „Plzeňského“) a br. Šmídlem (od „Jednoty“), načež přešlo se opět k společným cvičením již popsaným a jako z prvu budili Sokolici všeobecný obdiv, což platí zejména i o postupném cvičení cvičitelského sboru, který nejlepšího nám podal důkaz, jakého pokroku se dodělal za vedení br. Štulíka. Při vzpírání břemen dostal první cenu br. Kulíček (od „Plzeňského“), jenž 100liberní činku 16krát vzepřel; druhým byl br. Eiselt (od „Jednoty“), jenž vzepřel 15krát. Br. Štulík ujav se pak slova, trpce však pravdivě připomněl bratřím nesoulad, jaký nastal v radách jejich o cenu při skoku o tyči i u tak slavné příležitosti a slovy přímými napomínal Sokoly k lásce vespolné a upozorniv na to, že zanechati by měli sváru, podotkl, že u nich nemělo by nedorozumění vůbec ani vzniknouti, ba naopak, že Sokolové naučiti by se měli konečně znáti ten pravý význam hesla: „Milujme se!“

Bouř potlesku rozlehla se síní, žel však, že i br. Štulík musel nám pověděti, co dávno a dávno již odstraniti jsme měli, neboť sváru nemělo by býti mezi námi! — Po opětném závodu na skok o tyči, byl br. Šmídl prvním a br. Voborský druhým. Za ohlušujícího jásotu obecenstva i Sokolů, jakož i provolávání „slávy“ br. Štulíkovi, zvedli cvičící členové br. Štulíka na ramena a nesli jej jako vítěze, jenž dobyl palmy vítězné slavnostního toho dne, do oblékárny, kde teprve nastal rozchod.

Veřejné cvičení spojených v tom ohledu jednot sokolských skončilo tedy znamenitě a uzavřeno bylo plesem v Čes. Am. Sokole, kde br. Štulíkovi odevzdán byl pěkně zhotovený, zlatý sokolský monogram od „Těl. Jed. Čechie.“ Též hmotný výsledek zdá se že bude co nejskvělejší.

Na důkaz toho, že i cizí národnosti slavnosti naší si rádně povšimaly, stujž zde vynatek jindy Čechům nepřátelského a tedy tím závažnějšího úsudku „Ill. Staatszeitung“:

„Jest to velmi potěšitelné, že tělocvik od Čecho-Američanů co nejčileji se pro-

vádí a dovedně s velkou energií se pěstuje Každý pozorný a věcnalý divák byl v údivu nad dalekosáhlým pokrokem, jaký česko-americké spolky tělocvičné ode dvou let učinily. Podrobné a přesné vykonávání jednotlivých cvičení, soustavné spořádání a pravidelné vycvičení všeobecně překvapilo Zeela něco nového u českých tělocvičných spolků bylo předvedení tělocviku dítek; 25 mladých děvčátek provedlo cvičení prostná s takovou přesností, zručností a napnutím sil, že museli jsme se večra velice diviti, jakých dobrých výsledku se docílilo v tak krátké době.“

Dále pak neméně důležitý a pochvalný úsudek něm. listu Neue Freie Presse:

„Kdo večra odpuldne návštěvu vykonal v „Battery D“, byl téměř toho domnění, že nachází se v slavnostní síni některého ryze českého města, neboť mimo českých bylo pouze něco jednotlivých zvuku a slov německé a anglické řeči slyšeti. V prostorné té síni byl oddělen uprostřed velký čtverhran, kolem kteréhož velmi četně shromážděné obecenstvo se nacházelo, na prostranství pak stálo nářadí, na kterém čestí Sokolové průběhem odpuldne znamenité výkony prováděli. — Nejen co elegantní předák, ale i jako schopný učitel tělocviku ukázal se pan Karel Štulík, který k vedení této slavnosti (?) teprve před nedávnem z hlavního města Čech, Prahy, sem byl přibyl. Rozličná tělesná cvičení byla od nejlepších členů následujících spolků provedena: Česko-Amer. Sokol, Tělocvičná Jednota Sokol, Čechie a Plzeňský Sokol. Též dámské odbory provedly několik velmi něžných cvičení přesně Sokolové byli oblečení ve velmi pěkně slušící čumary, šurkamy a odznaky okrášlené“

Jak vidno, v řadách cvičících členů počala zvýšená činnost a my, poblížejíce s uspokojením do zlaté minulosti své, neopomeňmež obracetí zraku svých i v neprozírnou budoucnost a pracujme i po odchodu našeho milého učitele K. Štulíka s vytrvalostí pevnou a láskou, která ve všeobecném sbratření si vydobude ještě pevnějších základů.

Co toto píši, rozloučil se s námi bratr náš a učitel — jednoduše a přec tak dojemně loučení, neboť každý z nás zamíloval si pro věc sokolskou nadšeného junáka br. Štulíka. Na důkaz vděčnosti odevzdaly mu na památku Sokolky „Č. A. Sokola“ pěkný zlatý prsten s monogramem, „Česko-Amer. Sokol“ špičku na doutníky a „Plzeňský Sokol“ (cvičící členové) krásné a bohatě ozdobené končire s vyrytým případným věnováním na čepeli. Mimo to dal se br. Štulík fotografovati se skupinami I. a II. družstva „Plzeňských“ (po pás obnažení) a vždy s prvním družstvem druhých našich sborů.

Nesmím ani toho opomenouti, že i

anglický tisk Sokolstva našeho jak náleží si povšiml, najmě ale „Tribuna“, která přinesla docela i podobizny vynikajících českých junáků sokolských, jako: Dra. M. Tyrše, co zakladatele Sokolstva, dále našeho boдрého učitele br. K. Štulíka, bratru Aug. Volenského, J. Čermáka, F. Patery, J. Kulíčka, C. Fialy, T. Šmídla a A. Kremla.

Doufáme, že tyto skvělé výsledky našeho Sokolstva přimějí i všeliké druhé vstvy našeho Čestva, aby porozuměly koncéně úkolu tak vznešenému, aby přihluý k zásadám námi pěstovaným a aby rozmnožily řady těch, kdož v Sokolstvu našem stali se zdatnými a silnými, kdož tužice páže své k nám se obrátí i nadále; neboť tělocvik zušlechťuje mysl a tuží tělo! — Na zdar!

J. R. Jičínský.

— Mladá čilá jednota v Dutchkill podala do sluzze výk. výb. dne 8. t. m. žádost za přijetí do Národní Jednoty Sokolské. — Jednota „Karel Štulík“ ve Schuyler rozhodla se dle pověsti taktéž k N. J. S. přistoupiti. — Na zdar!

D O P I S Y .

Chicago, 12. října 1886. — (Z řed. Jed. Sokola.) — Jak jsem byl v posledním mém listě slíbil, neopomijím zmíniti se opět o utěšené činnosti sboru našeho. Důkazem toho ono četné zastoupení při veřejném cvičení v „Battery D“ pod řízením br. Štulíka. Co do počtu cvičenců při vystoupení tomto stáli jsme na místě druhém, avšak nutno připomenouti, že v e š k e ř í cvičenci sboru našeho jsou zároveň členy výjma jednoho. Súčastnily se čtyři tři, které dohromady obnašely 33 členy, a kdybychom doplňovali řady naše zaetvem pokročilejšími jako sbory jiné, půčil by se počet ten přes 40. Nářadí, na kterém čtyři naše cvičily, bylo: hrazda, bradla, koza na šif, stál metací na šif i dcl a skok do dálky. Jelikož program byl dosti obsáhlý na tak krátkou dobu, byli jsme nuceni některé naše výkony vynechat docela.

Byl zajisté to pohled uchvatný na tak dlouhou řadu statných junáků kráčeících v před ve dvojstupu, stejně ve cvičebním obleku oděných. Bylo nás všech as 120 a několik, takže rozsáhlé místo pro cvičení určené úplně cvičenci obsazeno bylo. Prostovek sborů všech proveden byl bezvadně a důsledně za jasného velení cvičitele Štulíka, čehož důkazem hluchý potlesk přítomných. Cvičení jednotlivých čet na různém nářadí bylo obecenstvem taktéž se zájmem sledováno, avšak největší rozčilení a efekt vzbudilo závodění ve skoku o tyči a vzpírání činky 100liberní. Jest mi se též zmíniti o nevolí, která vznikla mezi závodníky dvou sborů, zač však jim veřejně udělena dátka br. Štulíkem — před tvářív všeho obecenstva. Závodění o ceny a předictví stává se z části Sokolstvu nebezpečným, neboť místo tělocviku pěstuje se sport, což zajisté není účelem sborů našich. — Ze všech závodníků ve skoku o tyči posléze zůstali br. Šmídl od T. J. Sokol a Voborský od Plzeňského Sokola. Oba skákali stejnoměrně a když motouz povýšen byl na 8 stop a několik palců, opět stejně slazovali, tudíž bylo nutno motouz napnouti níže, aby rozhodnutí se mohlo o lepším skokanu. Avšak závodníci oba jsouce rozčileni, k čemž podněcování a rady jiných nešťastně přispívaly, opět stejně slazovali, až konečně motouz o několik palců níže posunutý oběma cvičenci i při též skoku šťastně přeskočen byl. Tu ovšem též-

kó bylo rozhodnutí, kdo vítězem. Bylo určeno, kdo lépe přeskočí, jelikož br. Voborský as uprostřed přelétl motouz a br. Šmídl se stranou odchýlil, uznáváno předictví br. Voborskému. Avšak br. Šmídl nejsa spokojen o lv lval se, že pravidlo takové se neuznává, rozhodl tudíž br. Štulík, by skok ten byl opětován. Na to přikročeno k zvedání činky, při kterémž vítězi zůstali br. Kulíček od Plzeňského Sokola a br. Eiselt od jednoty naší, onen 16krát a tento 15krát činku vzepřel. By získáno bylo rozhodnutí, byl tedy skok opětován, při čemž však br. Voborský po dvakráte motouz shodil, patrně jsa rozčilen neb unaven, a br. Šmídl bezvadně přeskočil, tudíž jemu předictví připadlo. Br. Šmídl ale mezi tím též súčastnil se vzpírání činky, kterou 9krát vzepřel a zároveň kdy všichni ostatní závodníci byli skoky opravovali, pouze on, až ku konci teprve, nedělal žádné opravy, čehož důkazem zápisky činěné. Avšak přes to vše vzbuzeny tu a tam u různých stran nevole neb souhlas, kteréž veřejně projevovány byly, což ovšem tu bratrskou lásku do divného světla stavělo. —

Zajisté mi nebude zazleno, že jsem se zmínil o této události; činím to co možno nestranně o loufám, že podobné vysvětlivky jsou potřebné ve veřejnosti, zejména v orgánu našem k vili vzájemnému prospěchu. Dávěřuji, i my všichni, že ono závodění zajisté nebude příčinou nenávisťi neb řevnivosti mezi sbory tak čilými a vždy svornými, jako byli „Plzeňáci“ a sbor náš. My všichni jsme si té bratrské lásky a přízně laskavé vědomi, kterou vždy nám Plzeňští Sokolové projevovali a jsme přesvědčeni, že nebudou dbáti rad některých výstředníků a opět podají nám bratrské ruky ku společné práci na roli národní — mámeť všichni též cíl!

Ze sborů náš tak důstojně se reprezentoval a svůj pokrok nemalý ve cvičirné ukázal, zajisté jsme povděční našemu neunavnému cvičiteli Al. Kremlovi. Jest málo takých, aby věnovali tělocviku takovou píli a pozornost, a směle tvrditi možno, dokud on naši cvičirnu říditi bude, cvičenci naši vždy budou rovnati se sborům jiným v pokroku vůbec. Jemu vždy po ruce stojí náčelník náš přísný, A. E. Haase, který svoji pozorností v čí cvičirné získal si oddanost našich cvičenců a doufáme, že po mnohá ještě leta budeme jasněmu jeho velení naslouchati.

Přice br. Štulíka ve cvičirné naší zanechala blahodárných účinků a jsem přesvědčen, že čílost tam neochábně, aspoň dokud budeme mít „Lojzu“ našeho.

Jest málo mi vždy tak utěšené zprávy podávati — a jsem hrd, že mohu se pohybovati mezi tak čilým junáctvem. Sbor tělocvičný jest je liný, který poutal moji první pozornost a žiji teď pro něj, obětuji jemu větší čas svého. Tak i jiní, ač dříve neznajíce pravý účel sborů našich, zůstávali lhostejnými, jsou teď nehorlivějšími údy, a kde jest činnost čilá, tam i sbor vzrůstá. Trvám, že posledním vystoupením sbory naše opět mnoho přívrženců získají a nebylo by divu, kdyby česká naše metropole měla aspoň 1000 českých Sokolů. Ovšem jest to jen zbožné přání mé, avšak doufati můžeme vždy Na zdar!

Stanislav J. Halík.

Chicago, 27. října 1886. — (Z Plzeňského Sokola.) — Tak jako jsme s radostí nelicénnou očekávali příchod našeho cvičitele, br. Štulíka, a tak jako jsme ho upřímně vítali, tak velice opět želíme odchodu jeho od nás. Krátký to čas — ale hodně jest vykonáno za tu dobu, co br. Štulík mezi námi na poli sokolském pracoval. Někdy bychom snad nebyli tak pokročili, jako jsme pokročili nyní. Máme konečně to, co nám chybělo — totiž tělocvik český, ryze český, jež bohatýr náš, Sokol Tyrš pro Sokolstvo české byl spracoval. Ve cvičirných našich tedy již od nynějška pěstuje se tělocvik český, takže již se můžeme pochlubití

soustavou svou a ne německou, jejíž nátěr do nedávna u nás se jevil. Nyní záleží pouze na nás, abychom se dle návodů br. Štulika svědomitě řídili a svědomitě je plnili, neboť jen tím nám kyne šťastná budoucnost. Že nám br. Štulík dal návody dobré, to ví každý, kdo do cvičení chodil a jej pozoroval.

Cvičirna naše jest stále plná, ba možno směle říci přeplněná, neboť počet žáků malých vzrostl již asi na sedmdesát a žaček též stále přibývá. Tato Sokolčata obého druhu navštěvují cvičení stále pravidelně a taží se znamenitě, že jest radost při cvičení na ně se podívat. Nás Sokolů cvičí stále přes padesát; všichni tuto cvičí se též pravidelně. Naši cvičitelové všichni svědomitě a dbají, bychom cvičitelové cvičili správně a dokonale. A na cvičitelích nejvíce záleží, neboť mnohý cvičitel je jednoduše ukáže výkon cvičencům, a dále si jich nevšimne, zdali všichni výkon ten neb onen správně provedli, a když jsou všichni hotovi, ukáže výkon jiný a zase si cvičenců nevšimá. Cvičitel má sledovat výkon každého cvičence, a pakli tento neprovede výkon tak jak byl ukázán, má mu ho cvičitel vysvětlit neb ukázat znovu. Pakliže se toho nedbá, následuje z toho, že cvičenci se buď tomu neb onomu výkonu špatně naučí, a i nešťastí se často při tom státi máže, jak už dosti příkladů máme.

Výbor náš zvolený, aby pracoval na vzájemnosti česko-polské, docílil konečně toho, že bratři Poláci již se nehopili této záležitosti na naše provolání v polských časopisech, a již několik Poláků dostavilo se do cvičení a znamená se jim v naší cvičirně líbí. 5. října po cvičení, představil je br. Štulík všem Sokolům přítomným a pravil, abychom je milovali co své bratry, kteří jsou s námi spřízněni nejenom jazykem, ale i zvyky, abychom je ctíli proto, že oni jsou prvními Sokoly polskými v Chicagu, a prvními pionýry sokolské myšlenky mezi Poláky v Americe vůbec. Na to pak vyzýval je, aby neochabovali a cvičili se spravedlivě dále. Z padesáti hrdel zahřmelo „Na zdar!“ a bratři Poláci dojatí hluboce láskou Sokolů českých, srdečně br. Štulíkovi rukou potřásali. — Výbor náš postaral se i o to, že se zakládá již sokolský sbor mezi Poláky, kteří jsou k tomu velice nakloněni, aby též mezi nimi podobného sboru stávalo. Výbor bude i nadále pracovati, aby jeho práce byla úplná.

Zdejší katolický týdeník „Čechoslován“ se vyznamenal. V jednom z posledních čísel praví, „aby ponechali Sokolové komediantské kousky bláznů, to že prý národnosti niče neprospěje.“ V nynější době, kdy blahodárné účinky tělocviku každým jen poukud vzdelanějším člověkem jsou uznávány, kdy mužové nejučenější a nejslavnější ve spisech svých pěstování tělocviku odporučují, netřeba nám Sokolům nad tímto hláskem, jenž zanikne tak jak byl povstal, se rozhořčovati. Jen tolik řeknu, že Sokolové pro redaktora „Čechoslovana“, napsali tak z nevědomosti, mají poltování. — a opovržením, učinil-li tak ze zlomyslnosti. —

Veřejnou cvičení všech jednot chicagských sčítavily se od našeho sboru čtyři družstva a Sokolky naše. Cvičení mělo pro náš sbor dosti dobrý výsledek, odnesli jsme si dvě ceny a sice na vzpírání činek byl jmenován prvním náš malý obřík br. Jos. Kuliček, jenž vzešel činku 16krát, a na skok o tyči jmenován jsem byl druhým. — O tomto skoku měl bych se širěji zmíniti a zároveň i o některých „taky-bratřích“, — jelikož se ale tato záležitost týká pouze mně, pomlčím naději o tom a ponechám úsudek ostatním bratrům Sokolům.

Cvičení toto bylo vavřinem pro br. Štulika. Něco podobného, aby se cvičilo tolik Sokolů pohromadě, nestane se zase tak brzy. Zdejší sokolské sbory mohly by si pěknou a velkou cvičirnu postavit, kdyby se jen spojily v jeden bratrský celek. Toho by se docílilo snadno, jen kdyby zářít některých jednotlivců tomu nebránila. — Na zdar!

J. L. Voborský.

Milwaukee, 1. listopadu 1886. — (Štulíkův večer.) — S upřímnou touhou očekával každý Sokol příchod našeho bujarého společného evičitele br. Karla Štulika, a tím radostnější bylo naše překvapení, když o měsíc dříve k nám zavítal než jsme očekávali.

Ku poetě jeho uspořádána dne 23. října za laskavého spoluičinkování zpěváckého spolku „Hlahol“ koncertní zábava a banket v sáň řádu Wis. Č. S. P. S.

Vzdor deštivému počasí byla zábava tato četně navštívena a obecnostvo dalo patrně na jeho svou přízeň a přátelství Sokolům našim. Sň byla vkusně a skvostně dekorována. Hudba a zpěvy pod řízením Sokola J. H. Čapka došly plného uznání a všeobecné pochvaly.

Kolem 8. hodiny dostavil se náš milý host v průvodu náčelníka br. A. Pittnera do síně a zaujal s pořadajícím výborem určené mu místo u jeviště. Program zahájen ouverturou, již mistrně přednesl sesílený hudební sbor, začal odměněn byl bouřlivým potleskem. Na to představil náčelník srdečnými slovy bratra Štulika obecnostvo, provolav mu třikrát „Na zdar!“ Sokol Štulík odpovídal následovně:

„Ctění shromáždění! Jsem potěšen z toho, nalezat se mezi vámi, necítím se býti v cizině, neboť nalezám se ve společnosti ryze české, v níž spatřuji bratry a přátele Sokolů. Za přátele Sokolů mám vás všechny. Vidím, že uznáváte myšlenku sokolskou. Může-li co povznést nás k udržení našeho jazyka, nejposvátnějšího to dědictví otců našich, jest to tělocvik. Ryzou pravdu tuto vyslovil již náš Amos-Komenský slovy: „Ve zdravém těle zdravý duch.“ Bohatří naši, Sokolové Fugner a Tyrš, drželi se zásad těch. Důvěřuji se, že i vy na základě tomto stásvěti budete. Neboť jsouce nečetní nemožno nám velkých děl podniknouti. Spahou naši budí jejich práci doplniti. Tužie se utužme tělo své pro život a ducha pro vlastenectví. My odtržení od vlasti, nechceme zaniknouti pod vlivem cizím, chceme mluvu českou zachovati. V tom nepomůže nám nic než sokolské spolčení, jež v srdce vlivá lásku k původu českému. Stýkajíc se s civilizací a cizími národy co malý hlouček, tím více dokázati musíme naši cenu, všech sil napnouti, a pak neutoneme v živlu cizím. K tomu zapotřebí jest svornosti. Hleťme, by buď smýšlením, buď skutky byli jsme Sokoly. Máje potěšení ve vašem středu se nalezati, přeji vám, by svornost i na dále mezi vámi panovala. Na zdar!“

Bouřlivý potlesk a „Na zdar“ rozlehl se siní co odpověď.

Na to vystoupil slavnostní řečník Sokol Fr. Kaplan, z jehož řeči následující vyňatek podáváme:

„Ctění hoste z rodné povýké vlasti naší, učitel a budíteli Sokolů českoamerických, jmenem Sokolů milwanekých vítám vás co nejsrdečněji a děkuji vám za váš obětavý čin ryze lásky vlastenectvé, jež jste k povzněšení národnosti naší a ve prospěch českoamerických Sokolů vykonali. Děkujeme vám co zdárnému synu našeho národa za láskou a šlechtitou obětavost, již jste s horoucí láskou Sokolstvu našemu přinesli, neboť vy neohlíželi jste se na útrapy a svízele, jež s sebou nese dlouhá pomořská cesta, vy nedbal jste obětí a ztrát hmotných — vy rozloučili jste se na dlouhou dobu s rodnou vlastí a podnikli jste cestu, kam šlechtitě srdce vás poládalo, abyste Sokolům zámořským ukázali pravou cestu, po níž kráčetí mají, abyste Sokolské jednoty v této naší nové vlasti ku společné práci na základě učení našich nestarletných velikánů Fugnera a Tyrše povzbudili, osvězili a utvrdili. Bratře! Velký úkol jste vložili na hedra svá, avšak buďte ujištěni, že šlechtitá snaha vaše jako všude i zde nemine se eile, buďte ujištěni, že sň, jež v jednotách sokolských rozseváte, za nedlouho zdárného ovoce ponese ku et

a slávě našeho národa. A v této naději vítáme vás ještě jednou a provoláváme vám třikrát „Sláva a Na zdar!“

Br. Štulík odpověděl: „Děkuji vám za prokázanou mně poctu, poctu, kterou nikoliv mně, nýbrž Sokolstvu přinášíte. Konati povinnost není zásluha, konati povinnost co Sokol jest úloha snadná, úloha vděčná. Na zdar!“

Po řeči této pokračováno s koncertním programem. Píseň „Touha“, mužský sbor, od Knahla, jak nápěv taktéž i básně, učinily hluboký dojem na všechny přítomné; přednes byl zdařilý. „Ukolčavka“ pro smyčcový orchestr od br. J. H. Čapka, vyjímala se svým přiměřeným duseným jemným tónem od M. Kavalierové, „České perle“, solo pro piano od M. Kavalierové, české to písně s varacemi, přednesené sl. M. Čapkovou, sehrány byly velmi zdařile, s jistotou a zblhlostí umělkyně, na niž české obecnostvo může být hrdé. Smíšený sbor z opery „V studni“, od Blodka, přednesené sbory „Lábně“ a „Hlahol“, zaslужuje uznání, ano jest to dílo naše, dílo české. Potleskem přijato. „Slovanské tance“ čís. 8 od Dvořáka, přednesl hudební sbor, Skladba tato, jevíci slovanského ducha a vyzádující precizní přednes, zdařile podána a provázena pochvalou. Deklamace „Tři doby země České“ od B. Jablonského přednesena sl. Petranovou; potleskem přijato. „Karneval“ pro 4 housle přednesli br. J. H. Čapek a jeho žáci: Kovářik, Prongl a Behrend. S podivným naslouchalo obecnostvo tak těžké skladbě a tak mistrně přednesené; předního uznání zaslужuje ovšem Sokol Čapek, že své žáky na takový stupeň přivedl.

Nyní vystoupil sbor žáků ve svém malebném stejnokroji a utvořil polokruh, v jehož střed uvedeni mládeček náš. Sokolka A. Pittnerova jej oslovila:

„Dnešním dnem přiblížil se okamžik, v němž nám dopřáno uvítati v kruhu českých vlastenců a vlastenek zde shromážděných zasloužilého buditele českého Sokolstva, zdárného evičitele tělocviku, vás, pane bratře, Sokole Štuliku. Doufáme, že zde naleznete milého pobytu mezi svými krajany. Ačkoliv jsme zde pod vládou Spojených Států, pod ochranou hvězdnatého praporu, a mnohý z nás zde shromážděných ani krásnou zemi českou nespátřil a pouze známa jest mu z popisu, přece srdce naše cítí hnutí, jež lne k původní zemi české, k mateřskému jazyku našemu. Vážil jste cestu dalekou, plnou trampot a svízele, a to za účelem tak šlechtitým a povzbuzujícím, pánětliv jsa písně „A byt i cesta daleká, to Sokolika neleká“. Ve jménu divičiho posud mlafoučného sboru milwanekých Sokolůk odevzdávám vám tento dárek co památku hluboké úcty k vám. Ještě jednou pravím: Buďte nám srdečně vítáni a provolávám vám a vašemu působení po sokolsku třikrát hřimavě Na zdar!“

Hluboce dojat a s tíží slova mocen, odpověděl Sokol Štulík:

„Děkuji vám za dárek váš. Přijímám jej od dívek českých, od dívek, které jsou mi nejlepším zárukou, že, stavše se někdy matkami, o udržení naší drabé mateřštiny státní se budou. Buďte vždy vzorné Česky, vzorné Sokolky. Na zdar!“

Dárek tento jest velký sokolský monogram z umělých květin na tmavomodré sametové půdě, práce to paní A. Klevetové, kterou pro Sokol zdarma zhotovila a za níž jménem sboru nejsrdečnější dík. Jest to jedna z nejvкусnějších a nejsymboličtějších prací, jakou jsem v oboru tomto kdy viděl. Velké jakož i malé „o“ sestaveno z malých rážových poupat, ostatní písmena monogramu z konvalinkových květů, slovo „Milwaukee“ pod monogramem se nalezající, z kvítků pomněnkových.

Po odevzdání tohoto dárku pokračováno v program: „Píseň Sokolů“ od Procházky a „Náprej“ od Jenko přednesl sbor „Hlahol“ živě, vesela s citem. Solo pro koraet přednesl p. Bode

s jistotou a zdařile. Solový výstup „Vše se děje naopak“ s připravenou k tomu hudbou od Sokola Čapka přednesl p. J. Klus co vůbec známý komik a proto mu také potlesku nechybělo. „Sbor venkovanů“ z opery „Prodaná nevěsta“ s průvodem orchestru od Smetany přednesly sbory „Libuše“ a „Hlahol“. Tento veselých venkovanů zpěv rozjařil obecenstvo a program bouřlivým potleskem ukončen.

Co do celku zasluhuje celý program všestranné pochvaly, neboť vesměs všechna čísla jak hudby tak zpěvu zdařile byla přednesena; o jeho provedení největších zásluh získal si br. J. H. Čapek.

Když bylo takto o duševní zábavu postaráno, vzpomenu též na občerstvení těla a šlo se k úpravě večeri, již naše vždy obětavé dámy samy upravily. Na to následovala volná zábava a tanec, který trval až do rána. Každý ubíral se dobře nalden domů s jedním pouze přáním, by podobných zábav se ním častěji dostalo.

Všem, kdo jakýmkoli způsobem ku zduaru této zábavy přispěli, vzdávám jmenem „V. B. Sokol“ vřelý dík.

Příchodem br. K. Štulíka cvičíme se nyní pilně a připravujeme se na veřejné cvičení na den 19. list. Mám za to, že co se tělocvičné části týká, br. Štulík sám Vám zprávu podá. — Na zdar!

Vác. Macháček, Ant. Pittner.

Řádné schůze výkonného výboru.

New York, 11. října 1886.

Schůzi zahájil starosta Sokol Vokal. — Protokol z minulé schůze čten a přijat. — „Čes.-Am. Sokol“ z Braidwood, Ill., oznamuje, že nyní nepřeje si společného cvičitele, jelikož sbor ten posledním časem zeslábl; cvičitelé členové se rozjeli, takže nyní sbor ten nemá postačitelny počet členů cvičitelů. Žádosti té bylo vyhověno a zároveň bylo usnešeno, by společný cvičitel br. Štulík se odebral z Chicaga do Milwaukee. — T. J. S. Svornost z Morrisania zasílá čtvrtletní zprávu a za ni povinnou částku \$5.24. — Těl. jednota Sokol z Klatov oznamuje dopisem, že si přeje odbírat „S. A.“ a žádá, by veškerá čísla tohoto ročníku jim byla zaslána; předplatného zasílají 3 zl. — Výbor stěžní podává zprávu ohledně „Plzeňského Sokola“ z Chicaga a bývalého člena tohoto sboru pana Pittnera, jenž byl ze sboru toho vyloučen. Výbor oznamuje, že se rozhodl ve prospěch pana Pittnera, neboť shledal větší vinu na straně sboru, poněvadž neměl sbor právo panu Pittnerovi tak dlouho čekat. — Jelikož všechny dopisy týkající se přijetí jednoty „Tyrš“ do svazku N. J. S. zněly příznivě, byla Těl. Jed. Sokol „Tyrš“ v Cedar Rapids do svazku N. J. S. přijata.

Příjem:

Sokol „Říp“ z Allegheny City	\$20.51
Vkladné od jednoty „Tyrš“ ze Cedar Rap.	10.—
Předpl. na „S. A.“ od sok. jed. v Klatovech	1.20
Sokol „Budivoj“ z Detroit	10.27
„Čermák“ ze St. Louis	23.21
Plzeňský Sokol z Chicaga	37.58
Vác. Tichý předpl. na „S. A.“	1.34
T. J. S. z New Yorku	13.50
Za Sok. Am. od A. Tesaře	1.—
Za Sok. Am. od V. Linhartu	1.—
Úhrnem	\$119.61

Vydání:	
Pošt. známky a expres jednateli	3.21
Za 1100 výtisků „Sok. Am.“ č. 10.	25.—
Expedice „Sok. Am.“ č. 10.	2.01
Služné jednateli za třetí čtvrtletí	18.75
Spol. cvičitel K. Štulíkovi	50.—
Úhrnem	\$98.97
Hotovost pokladni z min. schůze	\$301.64
Příjem	119.61
Úhrnem	\$421.25
Vydání	98.97
Zbývá v rukou pokladníka	\$322.28
Na to schůze ukončena.	

Jos. Kadlec, taj.

Knihy a časopisy redakci zasláné.

„Sokola“ pražského vyšlo redakci br. Jar. Stýbla č. 10. roč. XII. s následujícím obsahem: Naše budoucnost. Škola jednotná a tělocv. Cvičební večery na hrazdě. Z Ameriky (dopis společného cvičitele N. J. S. bratra Štulíka). Zprávy jinonárodní, žurnál, spolkové a různé, literatura a slav. věstník ku sjezdu všesok. — Odporujeme bratrům Sokolům časopis tento co nejvřeleji. — Předplatné na rok obnáší \$1.25. Adresa: Časopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

„Duch Času“ obrázkový týdeník, vycházející co příloha pol. denníku „Svornosti“ a týdeníku „Amerikána“; předpl. na „Amer.“ \$2.50 na rok. Adresa: Aug. Geringer, 463 S. Canal st., Chicago, Ill.

„Domácnost“, ilustrovaný týdeník, formát foliový, 20 stránek, s přílohou „Modní Svět“ a „Besídka Dětská“. Předplatné na rok \$2.75, na půl roku \$1.50; do Evropy na rok \$3.25. Adresa: Ant. Novák, 372 Milwaukee st., Milwaukee, Wis.

„Květy Americké“, ilustrovaný 14deník 16stránkový, formát foliový. Předplatné \$1.50 na rok; do Čech \$1.75. S. „Pokr. Záp.“ (politickým týdeníkem) \$3.00; do Čech \$4.00. Adresa: John Rosický, Omaha, Neb.

„Rodina“, belletristický týdeník 16stránkový, vydávaný co příloha k pol. týdeníku „Slavie“. Předpl. \$2.00 na rok; „Slavie“ s „Rodinou“ \$3.20; do Evropy \$4.50. Adresa: „Slavie“, Racine, Wis.

Válka za neodvislost. Povstání amerických osadníků proti Anglii. Dle různých pramenů upravil J. Čermák. Se 36 zdařilými ilustracemi. Nákladem A. Geringera, 463 S. Canal st., Chicago, Ill. Cena 55 ctů s poštovní zásilkou. — O spisu tomto, jenž dříve vycházel v „Duchu Času“, zmínili jsme se již minulý měsíc. Nyní dodáváme, že dobře by učinil každý krajan, kdyby výbornou touto knihou, jejíž cena jest zajiště mírná, knihovnu svou obohatil.

Vyhlaška.

Výkonný výbor Národní Jednoty Sokolské zadá od 15. ledna do 15. prosince 1887 místo pořadatele tohoto listu. Sokolové úřadu toho schopní nechtě přihlásí se písemně u níže psaného jednatele. — Zároveň zadá se tisk „Sokola Amerického“, 1100 výtisků, jakost, míra i barva papíru, a velikost písma tytéž, jako v tomto listu. Pp. tiskaři nechtě zašlou nabídky své s udáním cen jednateli. — Obo-

je přihlášky přijímají se do druhého pondělka v prosinci a otevrou se teprve ve schůzi výkonného výboru. Na obálku připsáno budiž „(Přihláška o red.)“ neb „(Přihláška o tisk.)“

M. Hlaváček, jednatel, 533 E. 5th st.

Zprávy náčelníků.

Těl. Jed. Sokol Tyrš v Cedar Rapids. — Odbývalo cvičení v září 9 v 1 družstvu o 7 členech. Cvičeno na všech hlavních nářadích a cvičení pořadová. Nejčinnější členy v tomto měsíci byli Sokolové Svoboda Ed. Klimes a Medulan Jan. — Na zdar! J. Medulan, náč.

Těl. Jed. Tom. Černý v Omaze. — Odbývalo cvičení v září 9 ve dvou družstvech o 17 členech. Cvičeno na bradlech, hrazdě a kruhách. F. K. Mertz, náč.

T. J. S. Svornost v Morrisania. — Odbývalo cvičení v září 6 v 1 družstvu o 7 členech. Cvičeno na hlavních nářadích a skoky do dálky, výšky a o tyči. Nejčinnější členy v tomto měsíci byli Sokolové Zoubek, Wunderlich, Benisek Ferd. a J. Kolman, čekaneč. Fr. Benisek, náč.

T. J. S. Budivoj v Detroit. — Odbývalo cvičení v září každý úterek a pátek o 10—12 členech. Cvičeno na hlavních nářadích. Nejčinnější v tomto měsíci byl Sokol Al. Štok. Fr. Kozák, náč.

Čes. Am. Sokol v Chicagu. — Odbývalo cvičení v září dvakrát týdně ve 2—3 družstvech o 25 členech. Cvičeno na hlavních nářadích, pak skoky, vzprávní činek, šplhání, prostoevick a cvičení pořadová. Žáku cvičí na 50 dvakrát týdně. Th. Vavřínek, náč.

Ve prospěch všesokolského fondu jubilejního.

Z brku sokoloho.

Humor z luků sokolských.

Redakci Ignáta Herrmanna a Rudolfa Kutiny. Nákladem Sokola pražského 5. družstva L. cvičební hodiny. — S příspěvky Stat. Čech, Fr. Heritesa, Karla Pippicha a jiných, a s kresbami Mik. Aleše a Artuše Petita. — Cena výtisku skvělé ne vypraveného a obemného 30 kr.

Srdeční díky

vzdává Těl. Jed. Tomáš Černý z Omazy za dobrovolné příspěvky na útrnu podporu vdovy po Sok. Stacho. Redakci Sokol z New Yorku, jež přispěla \$25. „Čechii“ z Chicaga s příspěvkem \$10. „Plzeňskému Sokolu“ z Chicaga s přisp. \$11.40. Těl. Jed. Čermák ze St. Louis s přisp. \$5 a Těl. Jed. Věrní Bratři z Milwaukee s přisp. \$7.35.

Dále považujeme za svou povinnost projevit dík nejupřímnější sokolské jednotě „Karelská“ za sdělení se výletu našeho v North Bend s vlastním družbou. — Na zdar! R. V. Miškovský, taj.

Na úmrtní podporu

pozůstalým po Sokolu Vác. Čivišovi od Čes. Amerického Sokola z Chicaga složena byla částka \$28.00 za 56 údů od následujících jednot:

Těl. Jed. Sokol z New Yorku, údů 27	\$13.50
„ „ Svornost z Morrisania „ 8	4.—
„ „ Budivoj z Detroit „ 4	2.—
„ „ Blesk z Baltimore „ 4	2.—
„ „ Zl. Praha z Clevelandu „ 10	5.—
Ces.-Am. Sokol z Chicaga „ 2	1.—
„ „ z Braidwood „ 1	50

Údů 56 \$28.—

Poznámka. Všechny údů u podp. fondu jest 9 dne 8. listopadu.

M. Hlaváček, jednatel.

Upozornění.

Zádám bratry jednatele všech jednot, aby při zásilkách peněz vždy dávali vystavovatí poukázky (ať Money Order, Draft neb Postal Note) na jméno pokladníka výk. výboru: Jos. Wocel, 429 6th st. Poukázku nechtě pak vloží do obálky s adresou moji: 533 E. 5th st. Zádám tuto přednáším proto, oby předešlo se obtížím, jež povstávají, jsou-li poukázky na jiné jméno vystaveny.

M. Hlaváček, jednatel výk. výb.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJENÝCH STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR: Starosta Alois Vokal, náměstek Jos. Halq, jednatel Martin Hlaváček, tajemník Josef Kadlec, pokladník Josef Wocel. Další výbor jest: Jan Karásek st., Jan Pavlík, Jan Štrupl a Fr. Lier. Veškeré záležitosti těchto výboru se týkající nadepsány buďtež: Mart. Hlaváček, 533 E. 5th st. New York, N. Y. — Schůze odbyvají se každé 2. a 4. pondělí v měsíci.

TĚL. JED. SOKOL, New York: jednatel Jan Černý 338 80. St.

ČESKO-AMERICKÝ SOKOL, Chicago, Ill.; taj. J. Brůžek 139 Dekoven St.

TĚL. JEDNOTA SOKOL, Chicago; taj. K. Lorenz 268 W. Taylor St.

SOKOLSKÁ JEDNOTA BLESK, Baltimore: jednatel V. J. Šimek „Bohemia“ Broadway & Barnes St.

TĚL. JEDNOTA SOK. ČERMÁK, St. Louis, Mo.; taj. Jan Třiska, 1867 S. 8atti st.

TĚL. JEDNOTA BUDIVOJ, Detroit, Mich.; jedn. E. V. Priborský 103 Calhoun St.

PLZEŇSKÝ SOKOL, Chicago; taj. J. R. Jičínský, 463 S. Canal st.

SBOR SOKOL ŘÍP, Allegheny City, Pa.; taj. Otto Haaz, 19 Veoghtly st.

SOKOL CLEVELANDSKÝ, Cleveland, O.; jedn. Jos. Kulas 1335 Broadway.

TĚL. JEDNOTA ČECHIE, Chicago; jedn. Petr Churaň 99 Wade St.

VĚRNÍ BRATŘI SOKOL, Milwaukee, Wis.; taj. H. Kratochvil 615—12th St.

T. J. TOMÁŠ ČERNÝ, Omaha, Neb.; jedn. R. V. Miškovský, c. of Pokrok Západu.

ČESKO-AMERICKÝ SOKOL, Braidwood, Ill.; jedn. Mart. Bouzek Box 46.

S. J. SVORNOST, Morrisania; jedn. Fr. Karásek 856—3rd Avenue, N. Y. City.

ZLATÁ PRAHA, Cleveland, O.; taj. Jos. Luňák 146 Champlain St.